

Carol Roman, ziarist (membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România) și scriitor (membru al Uniunii Scriitorilor din România), a fost comentator de politică externă la diferite posturi de radio și televiziune din România, precum și colaborator la importante ziare și reviste, printre care „România liberă”, „Contemporanul”, „Gazeta Literară”. Este autor a unor anchete internaționale printre care „Există un secret al celebrității? (cu laureați ai Premiului Nobel), „La o secundă de mileniul III” (cu mari personalități din România și străinătate) ș.a. Printre prefațatorii cărților sale se află Henri Coandă, Mihnea Gheorghiu, Ion Cristoiu, Zoe Petre ș.a. O perioadă a fost director-proprietar al unor edituri particulare. În prezent este directorul general al revistei „Balcanii și Europa”, publicație de consemnări și atitudini.

Printre cărțile publicate se numără: *Die rumanische Revolution* (Editura Beltz, 1990), *Misterele Revoluției române* (1990), *Războiul unui inocent* (2002), *O viață printre ziare. Oameni, umbre și fantome* (2004), *Mersul pe sârmă la români* (2008), *Să te încrezi în vise* (2011), *Ziaristul și fascinația clipei* (2012) ș.a

Răzvan Theodorescu este doctor în istorie, profesor universitar și membru al Academiei Române din 1997. A fost director general al Televiziunii Române (1990-1992) și ministru al Culturii (2000-2004). În prezent este președintele Secției de Arte, Arhitectură și Audiovizual a Academiei Române, secretar general al Asociației Internaționale de Studii Sud-Est Europene, profesor la Universitatea de Arte și membru titular al Academiei Române din 2000 (corespondent - 1993).

A publicat peste 15 lucrări de istorie, artă românească și europeană și circa 600 de articole în reviste din țară și străinătate, printre care *Românii și Balcanicii în Civilizația sud-est europeană* (1999), *Civilizația românilor între medieval și modern. Orizontul imaginii (1550-1800)* (1992), *Apel la istorie* (1980), *Bizantul, Balcanii și Occidentul la începuturile culturii medievale românești (Secolele X-XIV)* (1974).

Deține importante ordine și distincții, dintre care menționăm: Cavaler al Ordinului Artelor și Literelor al Republicii Franceze (1997), Premiul Bernier al Institutului Franței,

Premiul "Nicolae Bălcescu" al Academiei Române, Premiul "Herder" al Universității din Viena, Cavaler (din 1997) și Comandor (din 2003) al Ordinului Artelor și Literelor al Republicii Franceze, Mare Ofițer al Ordinului Național pentru Merit (2000); Doctor Honoris Causa al Universităților din Oradea (1998), Cluj-Napoca (2001), Timișoara (2002) și Craiova (2002).

Ioan Donca a fost ambasador al României în Republica Ungară din 1993 până în 1997. În perioada 1997-1999 a deținut funcția de Ministru-consilier și director general pentru Asia, Orientul Mijlociu, Africa, America Latină în cadrul Ministerului Afacerilor Externe. Din 1999 devine ambasadorul României în Republica Populară Chineză, iar din anul 2000 și ambasador al României în Mongolia, cu reședința la Beijing. Este decorat cu Ordinul pentru merit cu grad de comandor de către Președintele României (2000), iar în perioada 2002-2005, a deținut funcția de ambasador cu misiuni speciale în Ministerul Afacerilor Externe, din 2005 până în 2008 fiind ambasadorul României în Federația Rusă. Din anul 2008, este ambasador, membru al Consiliului guvernatorilor, Fundația Asia-Europa, cu sediul la Singapore; Înalt oficial pentru România la ASEM (Dialogul Asia-Europa-Uniunea Europeană). Consul onorific al Republicii Letonia în România, Șef al Consulatului Onorific al Republicii Letonia în România din anul 2011. Din anul 2013 devine membru al Consiliului Director al Fundației Universitare a Mării Negre.